

Nieuwsbrief 6

R.K. Parochie de Vier Evangelisten Tijdens de corona-crisis; 1 mei 2020

Beste parochianen

Met het oog op aanstaande zondag: Vierde Paaszondag

We leven in een ongekende tijd. Het coronavirus grijpt diep in op ons dagelijks leven. We maken ons zorgen over onze eigen gezondheid en die van anderen, dichtbij of ver weg. En we denken aan de mensen die familie of vrienden hebben verloren door het virus.

De drastische maatregelen om het virus af te remmen, hebben grote gevolgen voor ons persoonlijk leven. Onze bewegingsvrijheid is beperkt. Kinderen gaan weer mondjesmaat naar school. Veel mensen werken vrijwel volledig vanuit huis. Verzorgingshuizen zijn op slot. Veel gesloten deuren.

Aanstaande zondag, de vierde paaszondag, spreekt Jezus over het begrip: deur. Een belangrijk gegeven in onze samenleving. Hoeveel deuren passeren we niet in ons leven. Natuurlijk die van ons huis het meest, maar daarnaast schooldeuren en fabrieksdeuren, deuren van winkels en cafés. In vakanties keken we of deuren van kerken en kastelen ons toegang konden verschaffen tot dat wat binnen te zien is.

Maar in deze coronaperiode komen we letterlijk voor gesloten deuren te staan, maar je kunt het ook als beeld gebruiken: de gesloten deur als beeld voor het feit, dat we iets niet gedaan kunnen krijgen. We kunnen met deuren gooien en met de deur in huis vallen. Kortom, we weten wat een deur is en Jezus spreekt geen vreemde taal als Hij zegt: "Ik ben de deur."

Ook voor de mensen die naar Jezus luisterden, ging een wereld van verhalen open, als Hij het had over een deur. Ze dachten wellicht aan de deur van de ark, die God zelf achter Noach sloot, toen het veertig dagen en nachten begon te regenen en heel de wereld verdrong. God sloot de deur om Noach en de zijnen zo in veiligheid te brengen. Ze dachten bij het woord deur ook aan de avond van bevrijding uit Egypte, toen ze het bloed van een lam hadden moeten aanbrengeven boven hun deuren om zo de dood te waarschuwen dat hij aan hun deur voorbij moest gaan. Het woord deed hen misschien ook denken aan de gouden deuren, die koning Salomo in de tempel had laten plaatsen en die als het ware de verbeelding waren van het feit, dat het volk toegang had tot God zelf, dat Hij naar hen luisterde en hen bewaarde. Het waren de deuren naar de hemel zelf.

"Ik ben de deur." Misschien mogen we veronderstellen, dat Jezus zich in die uitspraak op twee manieren aan ons wil aandienen. Op de eerste plaats als iemand bij wie je veilig bent. De deur kan gesloten worden. Je hoeft geen bedreiging meer te vrezen. Het is rustig en er is vrede. En er zijn woorden om te overwegen, te bidden en kracht op te doen. Misschien wil Hij juist nu voor ons allen die deur zijn.

Maar ook is Hij de deur naar buiten, waar het leven zich afspeelt, waar woestijn is en oase, wilde dieren, verloren schapen. Het is de wereld, waarin de mensen vechten om de beste plaatsen, en oorlog voeren om schijnbaar niets dan macht, waarin honger en pijn geleden worden.

In deze moeilijke tijden tonen wij juist ons respect voor iedereen die ervoor zorgt dat onze samenleving blijft functioneren. Daarbij denken we bijvoorbeeld aan mensen in de zorg. Waar zouden we zijn zonder hun inzet? Zoals een mens dag in dag uit zijn huisdeur verlaat om dagelijks brood te vinden en terugkeert tot zichzelf om te horen naar de stem van zijn binnenste en te leven met hen die hem het liefste zijn. De kleinschalige plek om te oefenen in bevrijding, in het zien staan van mensen.

"Ik ben de deur", zegt Jezus straks. "Wie met mijn levensverhaal, met mijn woorden en daden naar zijn binnenkamer gaat of de wereld in, die zal leven vinden, zinvol leven. Die zal mensen zien staan, die zal kunnen vergeven, die zal mededogen en barmhartigheid beoefenen, die zal het lief en leed van mensen willen kennen."

Het coronavirus is nog niet bedwongen. Voorlopig zullen we ons dagelijks leven en ook ons kerkelijk leven onder moeilijke omstandigheden voortzetten. We moeten nu letterlijk afstand houden van elkaar, maar de verbondenheid met elkaar blijft sterk wanneer we de deur van ons hart naar elkaar open laten.

Namens het parochieteam
Kees Dernee, pastoor

Mededelingen van het parochieteam

Roepingenzondag

De vierde zondag van Pasen is in de traditie van de kerk ook Roepingenzondag. Ieder van ons is geroepen om ons leven te zien in het perspectief van God, om antwoord te geven op zijn roepstem om in ons leven steeds de relatie met Hem te zoeken en te onderhouden. Op deze zondag vraagt de kerk bijzondere aandacht en ons gebed voor de roeping van mensen die voor het gelovige volk de 'kartrekkers' willen zijn: priesters, diakens, pastoraal werkers, religieuzen. Zondagochtend 3 mei om 9.45 uur schenkt de televisie (NPO 2) daar aandacht aan in het Geloofsgesprek met priesterstudent Sander Verschuur en diakenkandidaat Ed Doe, beiden van ons bisdom. Sander Verschuur vertelt hoe de roeping van Mozes uit het Oude Testament voor hem betekenis kreeg. Ed Doe spreekt over de woorden van Maria "Mij geschiede

naar uw woord", die hem de weg wezen naar het diaconaat.
Aan ons allen wordt gevraagd te bidden om roepingen en de bisschop biedt ons daarbij onderstaand gebed ter ondersteuning aan.

*Trouwe God en Vader,
het Woord uit uw mond
keert pas bij U terug
wanneer het uw wil heeft volbracht
en uw zending vervuld.
Help ons, uw Kerk,
om niet alleen toehoorders te zijn
maar dat wij uw Woord horen
en volbrengen.
Wij bidden U,
dat uw Woord in onze Kerk vele harten mag raken.
Geef ons priesters
om alle gedoopten te leiden
op de weg van het evangelie.
Geef ons diakens
die met heel hun hart in dienst staan van uw liefde.
Help ons, die gedoopt zijn,
om samen te blijven getuigen van uw Naam
in woord en daad.
Door Christus onze Heer.
Amen.*

Haagse dodenherdenking en concert in Grote Kerk

Geen openbare dodenherdenking in Den Haag op 4 mei 2020 en nog wel 75 jaar na de beëindiging van de Tweede Wereldoorlog. De Haagse Gemeenschap van Kerken (HGK) helpt dit gemis te verzachten met een besloten herdenkingsbijeenkomst in de Grote Kerk van Den Haag die via een livestream kan worden gevolgd. De bijeenkomst vindt plaats op maandag 4 mei a.s. en begint om 19.00 uur. De livestream start om 18.55 uur op het volgende YouTube-kanaal: <https://www.youtube.com/watch?v=MviAtcCIH3s>.

Er vinden verder dus geen openbare plechtigheden in het kader van dodenherdenking plaats en ook de klokken van de kerken worden 4 mei 's-avonds niet geluid.

Vieringen via internet

Zoals het er naar uitziet zullen we voorlopig nog gebruik moeten maken van de technische mogelijkheden om de vieringen bij u in de huiskamer te brengen. Publieke vieringen zijn in ieder geval tot en met het Pinksterweekeinde nog niet toegestaan. Vorige week zijn we met de mensen van de techniek begonnen om vooral de geluidskwaliteit te verbeteren. U heeft misschien de microfoons al zien staan. De kapel in de Emmaus begint langzamerhand op een echte opnamestudio te lijken. Na veel proberen hebben we de conclusie getrokken dat gebruik blijven maken van de bestaande installatie niet het gewenste resultaat oplevert. We zijn alles volledig opnieuw gaan installeren en

de resultaten zijn hoopgevend. Dat heeft u vast afgelopen zondag al kunnen merken. Ook deze week gaan we dit nog verder verbeteren in de hoop dat u dit zondag weer terug zult zien in de viering. Uw reacties worden hiervoor heel serieus meegenomen. De vieringen worden gemiddeld zo'n 200 keer bekeken. De Paaswake heeft zelfs het dubbele aantal gehaald. De volgende vieringen worden uitgezonden op de zondagen vanaf 10.00 uur. Op de website www.p4ev.nl vind u op de hoofpagina een verwijzing naar de live uitzendingen. Via deze verwijzing klikt u door naar YouTube waar u de viering kunt meemaken. De misintenties die u bij het secretariaat heeft opgegeven of nog zult opgeven, worden in deze besloten vieringen meegenomen bij de voorbeden.

Collecte overmaken

Aangezien het praktisch niet mogelijk is om met een collecteschaal bij u langs te komen, doen we nu telkens een oproep in deze nieuwsbrief om uw ruimhartige bijdrage over te maken. Een oproep die, zoals al snel bleek, niet aan dovemans oren is gericht. Ook de afgelopen week hebben we van u weer zo'n € 620,- mogen ontvangen waarvoor natuurlijk onze hartelijke dank. Ook al zijn de gebouwen veelal gesloten, onze kosten blijven wel doorlopen. Daarom bevelen we de collecte van harte bij u aan. Wilt u zo vriendelijk zijn het collectegeld dat u in andere tijden op de collecteschaal zou deponeren, nu over te maken naar de bankrekening van de parochie onder vermelding van 'Collecte'?

U kunt uw bijdrage aan de collectes overmaken op bankrekeningnummer NL62 RABO 0106 9749 04 of via de hiernaast weergegeven QR code.

Juist in deze tijd waarin we niet meer bij elkaar komen is uw steun meer dan nodig. We rekenen op u!

Berichten uit onze gemeenschappen

Omdat parochianen soms in meer dan één geloofsgemeenschap bekend zijn en/of actief waren, worden de overlijdensberichten hieronder in één parochiebreed overzicht opgenomen:

Overleden:	Bijzonderheden
Mw. Epi Hanssen(89). Overleden op 14 april	Epi was actief in de geloofsgemeenschap Maria van Eik en Duinen en bij Focolare Nederland. Ze woonde al een tijdje in Vlijmen. Haar uitvaart heeft op zaterdag 18 april plaatsgevonden in de kapel van Abdij Mariënkroon te Nieuwkuijk, waar ze ook is begraven.

Uit de pastoor van Ars

Zondag 3 mei, roepingenzondag

De Heer riep Jozef; deze gaf daaraan gevolg en vertrouwde op Hem. Als timmerman staat Jozef symbool voor de arbeider; hij wordt behalve op 19 maart ook op 1 mei, de dag van de arbeid, geëerd. Afgelopen zondag in de Ars leek het of de Heer mij riep: de lichtbollen van rijstpapier bewogen in de luchtstroom. Samen met het zonlicht van boven leken zij te zeggen: er is beweging, er is licht aan het eind van de tunnel. De opstanding overwint de dood. Ik moest denken aan het 12^e-eeuwse romaanse kerkje van Santa Stefano in Assisi. Weinig toeristen weten dit te vinden maar voor mij is het de spiritueelste plek in Assisi. Natuurlijk zie en ontmoet ik God in de fraaie schilderijen van Giotto in de beroemde Basilica San Francisco, maar meer nog in dit kleine kerkje, waar elke ochtend om 9 uur een H. Mis is. Onze H. Pastoor van Arskerk doet mij sterk aan dit kerkje denken: vanwege de soberheid van beide. Niet het uiterlijk maar het innerlijk is essentieel: voelen wij ons geroepen?

Ineke Giezeman

'Je hoort ergens bij'

Tijdens een telefoongesprek op 23 maart jl. vertelde Ineke mij over het voornemen om in deze tijd van corona-crisis oudere (bekende en onbekende) parochianen op te bellen om te vragen hoe het met hen gaat, of ze zich kunnen redden. Ik bood aan om mee te doen. De Pastoor van Arskerk biedt mij ruimte voor verdieping, voor vorm geven aan het besef deel te zijn van een groter geheel. Bovendien ontmoet ik daar aardige mensen. In ruil voor hetgeen ik ontvang doe ik graag iets terug. In de afgelopen weken heb ik circa 30 mensen gebeld. Een aantal toonde zich aangenaam verrast over het feit dat iemand van de Ars opbelde. Op mijn vraag hoe het ging kreeg ik veelal positieve reacties. Men kon zich over het algemeen goed redden, vaak met hulp van kinderen, kleinkinderen, burens, een vriend of thuiszorg. In één geval kreeg ik een zoon aan de lijn, die tijdelijk bij zijn vader was ingetrokken. Iemand tobde over een zieke partner, die al twee weken niet bezocht kon worden. Een mevrouw vertelde mij in het kort haar levensverhaal. Weer een ander noemde zich "een bofkont" omdat ze zo'n rijk leven had gehad, met een man "uit duizenden".

Het geloof kwam niet veel ter sprake. Een mijnheer, die ernstig ziek was geweest, maar nu aan de beterende hand was, luisterde veel naar radio Maria. Een mevrouw was erg blij met de kaart van de Ars die ze in de brievenbus had gevonden. Een mijnheer zei dat hij niet zo kerks meer was en niet meer gebeld hoefde te worden. Wat dat bellen betreft: twee mensen gaven aan verder contact op prijs te stellen. Aan twee personen gaf ik op hun verzoek het telefoonnummer van het Arssecretariaat door, als extra zekerheid voor het geval er hulp nodig zou zijn.

Wat is mijn indruk? Ik heb gesproken met aardige, open, mededeelzame mensen, die op mij vitaal overkwamen, in staat voor zichzelf op te komen. Men zoekt in eerste instantie hulp bij mensen in de directe omgeving. Wat de kerk,

meer specifiek de Ars, voor hen betekent weet ik niet. Daarnaast heb ik ook niet expliciet gevraagd. Een oudere parochiaan uit de geloofsgemeenschap zei mij een poosje geleden graag naar de zondagmis te gaan om daarna gezellig koffie te drinken met bekenden in de Bergerie: "Je hoort ergens bij". Die uitspraak tekent wellicht de sfeer: een sociëteit, een club, waar het geloof in meer of mindere mate een rol speelt zonder echter overheersend te zijn. Althans, dat ervaar ik zo, na mijn korte periode in de Parkstraatkerk.

Francien van Anrooij

Connection zingt op veilige afstand

Koor Connection zit ook niet stil in tijden van corona. Omdat we het fijn vinden om muziek te maken, ook nu, en omdat we het fijn vinden dat met iedereen te delen staan op onze site twee bemoedigende liederen (The Clouds Veil & Gott ist nur Liebe), ingezongen vanuit onze huiskamers. Voel de Connectie 😊!
<http://www.koorconnection.nl/activiteiten/connection-online-tijden-corona/>

Veel sterkte gewenst en hopelijk zingen we weer snel samen. Hou vol!
Namens Koor Connection, Hans Bosch

Uit de Emmaus

Kettingroken

U kunt het zich wellicht niet voorstellen, maar ik ben in het verleden een verstokt kettingroker geweest. Natuurlijk wist ik dat het een slechte invloed op mijn gezondheid had, echter zie maar eens van die verslaving af te komen! Van alles heb ik toentertijd geprobeerd: van nicotinepleisters tot aan acupunctuur toe, het heeft mij niet van het roken afgebracht. Ik kan mij nog helder voor de geest halen, het moment, de situatie dat het mij wel lukte. Ik was een paar dagen opgenomen in het ziekenhuis voor een voetoperatie, ik schat zo'n kleine twintig jaar geleden. Uit het ziekenhuis ontslagen stond ik op mijn krukken voor de ingang te wachten op de auto om naar huis gebracht te worden. Het eerste wat ik mijn vrouw vroeg toen ze de auto voorreed: "Alsjeblieft een sigaret." Ik had in het ziekenhuis niet kunnen roken. Haar legendarische woorden waren: "Zou je dat nu wel doen, je hebt nu (al) drie dagen niet gerookt." Daar had ze wel een punt! Als ik weer zo'n heerlijke stinkstok opstak, was mijn onthouding in het ziekenhuis voor niets geweest! Dit werd mijn motivatie om van de sigaret af te blijven. Dagen werden een week, weken een maand en nog steeds was de behoefte, de hunkering naar 'een haaltje' aanwezig. Om na al dit afzien toch weer in de verleiding van de nicotine te komen, zou al mijn inspanning tevergeefs zijn geweest. Dat was de drijfveer, die mij van het roken heeft afgeholpen. Ook nu staan we in deze coronatijd voor een grote inspanning. We moeten zoveel mogelijk thuisblijven en kunnen onze familie, vrienden en kennissen niet of nauwelijks ontmoeten. We hebben al wekenlang moeten 'afzien'.

Komen we in de verleiding om toch naar buiten te gaan en besmet te raken, (denk aan de nicotine) is alles voor niets geweest! We moeten met zijn allen toch nog streng volhouden ondanks het feit dat we het er vaak heel moeilijk mee hebben en nonchalance (het kan toch niet meer zo erg zijn) op de loer ligt.

Wat ik persoonlijk erg mis is de bijbelgroep op vrijdagmiddag. Een gezellig samenzijn. Met elkaar praten over het geloof en aan de evangelieteksten wordt onder de bezielende begeleiding van onze pastoor een diepere inhoud gegeven. Toch troost ik me met de gedachte, dat als de coronatijd voorbij is, wat een kwestie van een hele lange adem is, we weer kunnen genieten van deze bijbelbijeenkomsten. Daar verheug ik mij op. Dan is mijn inspanning nu om zoveel mogelijk thuis te blijven niet voor niets geweest!

Willem Brizee

Corona

De hele wereld is getroffen door de gevolgen van het coronavirus. Iedereen kan er mee te maken krijgen...wat een angst, zorgen, paniek, zelf ook ziek kunnen worden en er aan overlijden, het houdt ons allemaal in de greep. Maar toch hoe wonderlijk ook, ik ervaar, dat ik in deze tijd zoveel momenten van geluk mag beleven: komt het omdat de haast ineens uit m'n leven is verdwenen, geen agenda met afspraken van allerlei soort, gewoon de dag ingaan en 's-avonds denken ...wat een heerlijke dag was dit. Gewoon buiten lopen, gezicht in de zon, het voorjaar zien ontluiken, dat is genieten. Kijken naar de koolmees, die op m'n balkon, 12 hoog, bezig is een nestje te bouwen, zien dat ze veel te lange takjes in de kleine opening weet te proppen. Nu ze op haar nest zit om haar eitjes uit te broeden...het koolmees mannetje haar met z'n eigen deuntje aankondigt dat er 'n lekker hapje wordt gebracht. En wat zal het 'n feest zijn, als de kleintjes straks uitvliegen.

De H. Missen in de goede week voor Pasen, die te volgen waren via livestream zo maar op je Iphone of Ipad. Aanvankelijk was dat wel wennen....de normale bekende sfeer van de zondagsviering in de kerk, het orgel, zangkoor, misdienaars, de mensen om je heen, niks van dat al, het was ineens heel saai! Maar ook hoe wonderlijk, toen bleek dat mijn aandacht tijdens de H.Missen veel geconcentreerder was, de woorden van epistel, evangelie, preek, meer indruk maakte, m'n hart meer werd geraakt en me blij maakte. De eucharistie gaf mij toch het gevoel dat ik er meer bij betrokken was, ondanks dat de H. Hostie niet kon worden ontvangen. Het verlangen dat ik altijd had om Jezus meer te mogen ervaren, werd ik gewaar tijdens de dagen van aanbidding in de kerk bij de uitstelling van het Allerheiligste, in die stilte was het alsof m'n hart ook werkelijk wat meer open stond voor de liefde van Jezus.

Ik ben wel een beetje beducht om te vertellen dat ik ondanks deze moeilijke tijd, toch zoveel fijne en mooie momenten mag ervaren, zeker ook omdat in mijn directe omgeving en familie er gelukkig nog geen ernstige dingen zijn gebeurd; zoals ziek worden, baan verliezen, inkomsten achteruit zien gaan en andere ontwrichtende zaken die mensen kunnen treffen, maar diegenen die daar wel door getroffen zijn zullen minder makkelijk de rust en de blijheid ondervinden die ik nu mag ervaren. Ik hoop en wens dat zij de kracht mogen

ontvangen, om hun verdriet te dragen en ook de nodige steun krijgen van mensen om hen heen, zodat hun verdriet en last minder zwaar mag zijn.

José Bovelanders

Uit de Titus Brandsma

Geboren

In deze moeilijke coronatijd zijn er gelukkig ook nog mooie berichten te melden. Cris Urrea, koster in de H. Familiekerk, en zijn vrouw Vera, zijn de trotse ouders geworden van een tweeling. De meisjes heten Yara en Luna en zijn geboren op 15 april j.l. Het gaat goed met de moeder en de kleine meisjes. Wij wensen papa Cris en mama Vera veel geluk en hopen dat de tweeling gezond en vrolijk mag opgroeien.

Fijn stel jongeren

Namens heel veel mensen schrijf ik dit stukje.

Via de post kregen wij kaarten binnen met dank je wel voor de fijne gebeden en attenties in de Paasweek. Ook tijdens de telefonische gesprekken met vele parochianen of leden van de maaltijdgroep en de handwerkgroep 'Steek voor Steek' uit de Luifel. Het voelde voor velen dat zij erbij horen en niet vergeten werden. Toen zij hoorden dat de jongeren erbij betrokken waren, waren zij blij verrast.

Met de tekst uit het missaaltje van Goede Vrijdag 2020, geschreven door Paus Franciscus, willen wij nog eens benadrukken hoe fijn wij het vinden dat wij in de parochie zo'n bijzondere groep jongeren hebben.

*Namens heel veel parochianen,
Ank Schrever*

Aan de jongeren

Jongeren, door de Heer bemint, jullie zijn Hem zoveel waard dat jullie verlost zijn door het kostbaar bloed van Christus!

Bemide jongeren: jullie zijn onbetaalbaar! Jullie worden niet bij opbod verkocht! Alsjeblieft, laat je niet verkopen, laat je niet verlokken, laat je niet slaaf worden van een ideologische kolonisatie die ideeën in jullie hoofd proppen en, tenslotte, jullie tot slaaf maken, afhankelijk, 'loosers'. Jullie zijn onbetaalbaar: dat moeten jullie constant herhalen: ik kan niet bij opbod verkocht worden, ik ben onbetaalbaar. Ik ben vrij, ik ben vrij! Omarm deze vrijheid, Jezus biedt jullie die aan.

Kijk naar de breed uitgestrekte armen van Christus, laat je verlossen, steeds maar weer opnieuw. En als je komt om je zonden te belijden, geloof stevig in de barmhartigheid die jou vrijmaakt van je fouten. Aanschouw het vergoten bloed met zoveel liefde vergoten en laat je er door zuiveren. Je kunt zo opnieuw geboren worden.

Paus Franciscus, Hij leeft, de Christus!

Aan de jongeren en aan hele het volk van God, nrs.122-123

Uit Maria van Eik en Duinen

Kracht putten uit een gedachte of gebed

Op een morgen zei een presentator van Radio West laatst, dat wie zijn slaapkamergordijnen openschoof, geconfronteerd werd met een bizar verschijnsel: regen! Daar had hij wel een punt: na ca. 6 weken droogte is regen wel iets apart.

Maar in deze tijden kijken we nergens meer van op. Een Koningsdag waarop alleen de vlaggen met oranje wimpels buiten mochten zijn; het zou in eerdere jaren vreemd zijn gevonden, maar nu hoort het tot het nieuwe normaal. We leggen ons neer bij wat deze coronatijd, die echt bizar is, vereist. Het is voor een aantal mensen wel te doen, maar er doen zich ook schrijnende situaties voor. Ik hoef maar te wijzen op al die ouderen, al dan niet in zorgcentra, die verstoken moeten blijven van contact met hun dierbaren.

Uit een gedachte of gebed kan kracht worden geput. Daarom laat ik nu een deel van een tekst volgen, die een actieve mede-parochiaan mij toezond:

*Ik vraag u niet mij te beschermen in gevaar:
maar wel: laat me niet bang zijn.
Ik bid U niet om troost als droefheid mij bedrukt:
help mij er overheen te komen.*

*Ik bid U niet: kom mij toch redden:
ik bid om kracht dat ik mag overwinnen.
U hoeft ook niet mijn lasten te verlichten:
maak me sterk dat ik mijn last kan dragen.*

*Laat mijn kracht niet breken als ik geen raad meer weet;
en geef mij moed als ik verlies of tegenslagen krijg.*

Cor Havermans

Krijt

Met Pasen en ook weer met Koningsdag zag ik allemaal vrolijke tekeningen op de stoep. Flinke oppervlaktes gevuld met kleurig krijt. Hele Mondriaans verschenen op de stoep. Misschien was niet iedereen er blij mee, maar je kon zien dat er met vlijt aan gewerkt was en het zag er vrolijk uit!

Dat krijt kun je tegenwoordig gewoon kopen in de winkel, allerlei kleuren en in allerlei diktes. Vroeger moest je echt een beetje geluk hebben, om aan krijt te komen. Dat lukte soms als er weer eens een beeld kapot viel of zo. Het grote Heilig Hartbeeld bij ons in de huiskamer leverde zo heel grote stukken krijt op...

Zou het echt zo zijn dat er dingen stuk moeten om de vreugde weer te kunnen zien? Net nu we van alles niet mogen, thuis moeten blijven, zien we af en toe toch mooie, kleine, leuke dingen. En dat kan ons houvast geven om door te gaan, om vol te houden..

Vaak eindig ik mijn stukje met de stand van de actie Kerkbalans. Doorgaan en volhouden, geldt ook voor de actie Kerkbalans, ook in deze tijd, misschien wel vooral in deze tijd. Kunnen we dat? Ik denk van wel, ik weet het zeker!

Gerard van Dijk

Bereikbaarheid van de parochie

Door de sluiting van de kerken zijn ook de secretariaten op de locaties niet altijd goed bereikbaar. Wel wordt op het moment dat de kerk is opengesteld de brievenbus geleegd. U kunt dus altijd een briefje achterlaten. Wilt u met iemand in gesprek komen of heeft u een dringende boodschap dan kunt u natuurlijk altijd contact opnemen met het centraal parochiesecretariaat (cps@p4ev.nl of via telefoon:070 3080414). Zij zorgen er dan voor dat u met de juiste persoon of personen in contact wordt gebracht.

Delen van de Nieuwsbrief

We zijn heel blij dat we deze Nieuwsbrief aan een deel van de parochianen per mail kunnen versturen. Zo kunnen wij hen optimaal op de hoogte houden. Een groot deel beschikt echter niet over internet. Helaas kunnen we de papieren Nieuwsbrief niet elke week bij deze mensen bezorgen.

Mogelijk kunnen we er samen voor zorgen dat in ieder geval een deel van hen toch geïnformeerd blijft:

- Als u deze Nieuwsbrief per mail ontvangt en u kent een mede-parochiaan in uw directe omgeving die geen emailfaciliteiten heeft, dan wilt u misschien de Nieuwsbrief voor hem/haar uitprinten en bij hem/haar in de brievenbus doen of hem/haar opbellen en de belangrijkste informatie doorgeven.
- Als u de geprinte versie van de Nieuwsbrief in de kerk ophaalt voor u zelf, dan kunt u er mogelijk ook één meenemen voor een parochiaan in de buurt en bij hem/haar in de brievenbus doen.

Delen van ervaringen en opmerkelijke dingen in deze tijd

Zeker in deze tijd dat we elkaar niet kunnen ontmoeten, wordt het heel erg gewaardeerd als we iets van elkaar vernemen. Misschien wilt u ook uw verhaal, dat u anders tijdens de koffie na de viering zou vertellen, heel graag met de lezers van de Nieuwsbrief delen. Als u iets heeft dat u graag met anderen zou willen delen, schrijf het op en mail het aan uw nieuwsbrief-correspondent. Dat zijn:

Cor Havermans voor Maria van Eik en Duinen (cor.havermans@planet.nl)

Ineke Giezeman voor de Pastoor van Ars (I.Giezeman@hetnet.nl),

Loek Ruijters voor de Titus Brandsma (eller@ziggo.nl)

en Peter The voor de Emmaus (peter.the@geodww.nl).

Dank u wel!